ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ/ସୋହନ ସିଂହ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହନ୍ସ ରାଜ (ମୃତ)

ଫେବୃଆରୀ 15,1994

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଏନ୍.ଭେଙ୍କଟଚଲା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894 : ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମି ପାଇଁ କ୍ଷତିପୂରଣ – ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ବିକ୍ରୟ ଦ୍ୱାରା ମିଳୁଥିବା ମୂଲ୍ୟର ହାରାହାରି ପଦ୍ଧତି – ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ସଠିକ ସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ ନାହିଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଅଧିକାରଭୁକ୍ତ କିଛି ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଭୂ-ଅର୍ଜନ ଅଧିକାରୀ, କ୍ଷତିପୂରଣ ବାବଦକୁ ପ୍ରତି ମାର୍ଲା ପିଛା 29.46/- ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହାର ସନ୍ଦର୍ଭରେ, ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି କ୍ଷତିପୂରଣକୁ ପ୍ରତି ମାର୍ଲା ପିଛା 50/- ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ । ପୁନର୍ବାର ଅପିଲରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏକକ ବିଚାରପତି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟକୁ ମାର୍ଲା ପିଛା 375/- ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ । ଏହି ଜମିରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିବା ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସଂରଚନା ପାଇଁ ସେ 17,000 ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ, ଏକସ୍ୱ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ପ୍ରତି-ଆପତ୍ତି ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପିଲ କରାଯାଇଥିବା ଡିକ୍ରିକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟ ବର୍ଦ୍ଧିତ କ୍ଷତିପୂରଣ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକୁ ଆଗତ କରିଛନ୍ତି ।

ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି: 1.ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏକକ ବିଚାରପତି ସେହି ଆଧାରରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ବିକ୍ରୟ କାରବାର ଅଧୀନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ହାରାହାରି ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାରେ ଏକ ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ । ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଜମି ବିକ୍ରୟ ଦ୍ୱାରା ମିଳୁଥିବା ମୂଲ୍ୟର ହାରାହାରି ପଦ୍ଧତି, ଅଧିଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିବା ଜମିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ, ଯଦି ଅନୁସରଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ମୂଲ୍ୟର ଏକ ସଂଖ୍ୟା ଆସିପାରେ ଯାହାକୁ ଅଧିଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିବା ଜମିର ବିକ୍ରୟ ଦ୍ୱାରା ମିଳୁଥିବା ମୂଲ୍ୟ ଭାବରେ ଆଦୌ ବିବେଚନା କରାଯାଇ ନପାରେ । ସାଧାରଣତଃ ଏଭଳି ପଦ୍ଧତିର ଆଶ୍ରୟ ନେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସ୍ଥିରୀକୃତ ହୋଇଛି ଯେ, ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧୀନରେ ଜମି ସମ୍ପର୍କରେ

ବାସ୍ତବିକ ଏବଂ ପ୍ରାମାଣିକ ବିକ୍ରୟ କାରବାର କିମ୍ବା ଏହାର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଅଧିଗ୍ରହଣିତ ଜମିର ପଡ଼ୋଶୀରେ ଅବସ୍ଥିତ ଜମିର ଅଧିଗ୍ରହଣ ସ୍ଥିତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକୃତ ବିକ୍ରୟ କାରବାର, ଯାହାର ଉପଯୋଗିତାର ମୂଲ୍ୟ ସମାନ ଅଟେ, ଜଣେ ଇଚ୍ଛୁକ କ୍ରେତା ଏବଂ ଇଚ୍ଛୁକ ବିକ୍ରେତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଛି, ଯାହା ବାସ୍ତବିକ ମୂଲ୍ୟକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଇପାରେ, ଯେପରି ସାଧାରଣ ବଜାର ପରିସ୍ଥିତିରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବିଚକ୍ଷଣ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସହମତି ହୋଇ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାର ପ୍ରକୃତ ଆଧାର ଅଟେ ।

2. ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରୁଥିବା ପକ୍ଷଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ସହମତି ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ଯେ , 4 ଅଗଷ୍ଟ, 1965 ତାରିଖର ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ଆର୍-5, ଯାହା ପ୍ରତି ମାର୍ଲା ପିଛା 78/- ଟଙ୍କା ଅଟେ, ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ଆଧାର ଗଠନ କରିପାରିବ । 1965 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ମାସରେ ଏକ୍ସ.ଆର୍.-5 ଅଧୀନରେ କ୍ରୟ ତାରିଖ ଏବଂ ଅଧିଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିବା ଜମିରେ ଏବଂ ଅଧିଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିବା ଜମିର ଆଖପାଖରେ ଅଚାନକ ବିକାଶମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଆରମ୍ଭ ହେବା ତାରିଖ ମଧ୍ୟରେ ତିନି ବର୍ଷର ଅବଧିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଅଧିଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିବା ଜମିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟକୁ ମାର୍ଲା ପିଛା 100 ଟଙ୍କାରେ ସ୍ଥିର କରିବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହେବ । ଉତ୍ତରଦାତା-ଦାବିଦାରମାନେ ଜମିର ବର୍ଦ୍ଧିତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ଉପରେ 15% ହାରରେ ଏବଂ ଜମି ଦଖଲ କରିବା ତାରିଖ ଠାରୁ ଦେୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଦ୍ଧିତ କ୍ଷତିପୂରଣ ଉପରେ 6% ସୁଧ ପାଇବାର ହକଦାର ହେବେ ।

3. ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର ଡାଙ୍ଗାର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ 17,000/- ଟଙ୍କା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 4218-19/1982 ।

ଏଲ୍.ପି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 307 ଏବଂ 310 / 1979ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 31.5.82 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜି. କେ. ବଂଶଲଙ୍କ ପାଇଁ ରଣବୀର ଯାଦବ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଡଃ. ମୀରା ଅଗ୍ରୱାଲ ଏବଂ ଆର୍. ସି. ମିଶ୍ର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

1. ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894ର 4 (1) ଅଧୀନରେ ଅଧିସୂଚନା (ସଂକ୍ଷେପରେ "ଅଧିନିୟମ"), 3 ଜାନୁଆରୀ, 1967ରେ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଟାଣ୍ଡାରେ ପଞ୍ଚାୟତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ନିର୍ମାଣ ବାବଦକୁ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଚକବନ୍ଦୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ଯୋଗୁଁ, ପୂର୍ବ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରତ୍ୟାହାର ନକରି, ଅଧିନିୟମର 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଗଷ୍ଟ 28, 1968ରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ସିଭିଲ୍ ହସ୍ପିଟାଲ୍ ପାଇଁ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶକୁ ଛାଡ଼ି ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ 25 କାନାଲ 2 ମାର୍ଲା ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ 1973 ମସିହା ମଇ 30 ତାରିଖରେ ପ୍ରତି ମାର୍ଲା ପିଛା 29.46 ଟଙ୍କା କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ହୋସିଆରପୁର ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି, ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତି ମାର୍ଲା ପିଛା 50/- ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 54 ଅଧୀନରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅପିଲ ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଜଣେ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି, ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟକୁ ମାର୍ଲା ପିଛା 375/- ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ । ସେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସରଞ୍ଜନା ବିଶିଷ୍ଟ ଦୋକାନ ପାଇଁ 17,000/- ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହା ପରେ, ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏଲ୍.ପି.ଏ. ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଏହାର ପ୍ରତି-ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏହାର 21.9.79 ତାରିଖର ରାୟ ଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଡିକ୍ରିକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ବର୍ଦ୍ଧିତ କ୍ଷତିପୂରଣ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ମାଧ୍ୟମରେ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ।

2. ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି, ପଡ଼ୋଶୀ ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦୁଇଟି ମାର୍ଲାର, ଡିସେମ୍ବର 16,1964 ତାରିଖର ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ A-4 ଏବଂ ଅପ୍ରେଲ 18,1966 ତାରିଖର A-5 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବା ବ୍ୟତୀତ, ଉପସ୍ଥାପିତ ଅତିରିକ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ଯଥା, ମାର୍ଚ୍ଚ 20,1965 ତାରିଖର ବିକ୍ରୟ ଦସ୍ତାବିଜ R-3, ଅପ୍ରେଲ 15,1965 ତାରିଖର R-4 ଏବଂ ଅଗଷ୍ଟ 4,1965 ତାରିଖର R-5 ଯାହା ଜଣେ ଉତ୍ତରଦାତା ହଂସରାଜଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବା 9 କାନାଲ 12 ମାର୍ଲା ସହ ଜଡ଼ିତ, ଯାହା 4,000 ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର ଅଂଶବିଶେଷ ଥିଲା, ଏବଂ 7ଟି ମାର୍ଲା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 4000 ଟଙ୍କା ଏବଂ 10 ମାର୍ଲା ପାଇଁ 780 ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା କ୍ରମଶଃ 20-83, ଟଙ୍କା, 57 ଟଙ୍କା, 78 ଟଙ୍କା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାର୍ଲା ପିଛା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ, 20 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1965 ରେ ଉତ୍ତରଦାତା ହଂସ ରାଜଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରୟ ତାରିଖ ଠାରୁ ଅଧିଗ୍ରହଣ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ବିକାଶ

ହୋଇନାହିଁ, ଯାହା ବିକ୍ରୟ କାରବାରର ସମସ୍ତ ମୂଲ୍ୟର ହାରାହାରି 375/- ଟଙ୍କା ପ୍ରତି ମାର୍ଲା ପିଛା ଗଣନା କରାଯାଇଛି ।

3. ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ, ଏହି ଅପିଲଗୁଡ଼ିକର ଜଣେ ଦାବିଦାର-ଉତ୍ତରଦାତା ହଂସ ରାଜ 1965 ମସିହାରେ ପ୍ରତି ମାର୍ଲା ପିଛା 20.83 ଟଙ୍କା ହିସାବରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧୀନରେ ଜମି କିଣିଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ 1967 ମସିହାରେ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଅନେକ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାମାଣିକ କାରବାର ନୁହେଁ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି ଆଧାର ଗଠନ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ, ସେମାନେ 1965 ମସିହାରେ ହଂସ ରାଜଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରୟ କରାଯିବା ପରେ ଏବଂ ଅଧିସୂଚନା ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପ୍ରତି-ଆପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି । ଧାରା 4 (1) ଅଧୀନରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମି ଏବଂ ଏହାର ଆଖପାଖରେ ବୃହତ କଲୋନୀ/ଆବାଦି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିରେ ହଂସ ରାଜ ନିଜେ ଦୋକାନ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ଜମିଗୁଡ଼ିକ ବସ୍ ଷ୍ଟାଣ୍ଡ ନିକଟରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏବଂ ସେଠାରେ ଅନେକ ବିକାଶ ଘଟିଛି । ତେଣୁ, ନିର୍ମାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜମି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ଧାରଣ କରିଥିଲା ଏବଂ ଏହା ମୁଖ୍ୟ ରାସ୍ତା ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ଏହାଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତି ମାର୍ଲା ପିଛା ବଜାର ମୂଲ୍ୟ 375/- ଟଙ୍କା ସ୍ଥିର କରିବା ଅଧିକ ନଥିଲା । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସେମାନେ ମାର୍ଲା ପିଛା 3000/- ଟଙ୍କାର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । ତଥାପି, ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ ସମୟରେ, ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରୁଥିବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ସହମତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ, ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ 4 ଅଗଷ୍ଟ, 1965 ର R- 5 ଆଧାରରେ ଖନନ କରାଯାଇପାରେ - ଯାହା ପ୍ରତି ମାର୍ଲା ପାଇଁ 78/- ଟଙ୍କା ହିସାବ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଆଧାରରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦିଆଯାଇପାରେ ।

4. ସମ୍ପୃକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆମର ଉଦବେଗଜନକ ବିଚାର ପରେ, ଆମେ ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ମତ ହେଉଛି ଯେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି ସେହି ଆଧାରରେ ଅଧିଗୃହିତ ଜମିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ବିକ୍ରୟ କାରବାର ଅଧୀନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ହାରାହାରି ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାରେ ଏକ ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଜମି ବିକ୍ରୟ ଦ୍ୱାରା ମିଳୁଥିବା ମୂଲ୍ୟର ହାରାହାରି ପଦ୍ଧତି, ଅଧିଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିବା ଜମିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ, ଯଦି ଅନୁସରଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ମୂଲ୍ୟର ଏକ ସଂଖ୍ୟା ଆସିପାରେ ଯାହାକୁ ଅଧିଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିବା ଜମିର ବିକ୍ରୟ ଦ୍ୱାରା ମିଳୁଥିବା ମୂଲ୍ୟ ଭାବରେ ଆଦୌ ବିବେଚନା କରାଯାଇ ନପାରେ । ସାଧାରଣତଃ ଏଭଳି ପଦ୍ଧତିର ଆଶ୍ରୟ ନେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସ୍ଥିରୀକୃତ ହୋଇଛି ଯେ, ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧୀନରେ ଜମି ସମ୍ପର୍କରେ ବାସ୍ତବିକ ଏବଂ ପ୍ରାମାଣିକ ବିକ୍ରୟ

କାରବାର କିମ୍ବା ଏହାର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଅଧିଗ୍ରହଣିତ ଜମିର ପଡ଼ୋଶୀରେ ଅବସ୍ଥିତ ଜମିର ଅଧିଗ୍ରହଣ ସ୍ଥିତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକୃତ ବିକ୍ରୟ କାରବାର, ଯାହାର ଉପଯୋଗିତାର ମୂଲ୍ୟ ସମାନ ଅଟେ, ଜଣେ ଇଚ୍ଛୁକ କ୍ରେତା ଏବଂ ଇଚ୍ଛୁକ ବିକ୍ରେତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଛି, ଯାହା ବାସ୍ତବିକ ମୂଲ୍ୟକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଇପାରେ, ଯେପରି ସାଧାରଣ ବଜାର ପରିସ୍ଥିତିରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବିଚକ୍ଷଣ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସହମତି ହୋଇ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାର ପ୍ରକୃତ ଆଧାର ଅଟେ । ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି ସେହି ପଦ୍ଧତି ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ । ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି, ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରୁଥିବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସହମତି ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ଯେ, 4 ଅଗଷ୍ଟ, 1965 ତାରିଖର ଆର୍-5, ଯାହା ପ୍ରତି ମାର୍ଲା ପାଇଁ 78/- ଟଙ୍କା ଅଟେ, ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ଆଧାର ଗଠନ କରିପାରିବ । ଉକ୍ତ ରାଜିନାମା ଆଧାରରେ ଏବଂ ଅଗଷ୍ଟ 1965 ରେ ପୂର୍ବତନ R-5 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ରୟ ତାରିଖ ଏବଂ ଅଧିଗ୍ରହଣ ତାରିଖ ଏବଂ ଅଧିଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିବା ଜମି ଏବଂ ଏହାର ଆଖପାଖରେ ହଠାତ୍ ବିକାଶମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ମଧ୍ୟରେ ତିନି ବର୍ଷ ସମୟ ବିତିଯିବାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ, ଅଧିଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିବା ଜମିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତି ମାର୍ଲା 100/- ଟଙ୍କା ସ୍ଥିର କରିବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହେବ । ଉତ୍ତରଦାତା-ଦାବିଦାରମାନେ ଜମିର ବର୍ଦ୍ଧିତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ଉପରେ 15 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ଆନୁପାତିକ ସହାୟତା ଏବଂ ଜମି ଦଖଲ କରିବା ତାରିଖ ଠାରୁ ଦେୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଦ୍ଧିତ କ୍ଷତିପୂରଣ ଉପରେ 6 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ସୁଧ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ। ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା 17,000 ଟଙ୍କାରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣରେ ଆମେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉନାହୁଁ । ତଦନୁସାରେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି ।

ତେଣୁ ରାଜ୍ୟର ଅପିଲଗୁଡ଼ିକୁ ଆଂଶିକ ଭାବେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଜି. ଏନ୍. ଅପିଲଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।

"ଅନୁବାଦିକା

ସଙ୍ଗୀତା ସେନାପତି, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ।